

הangel והפער

-- משך חכמה שמות לב יט

...אל תדמו כי המקדש והמשכן המה עניינים קדושים עצמם, חילאה, הש"ית שורה בתוך בניו, ואם המהقادם עברו ברית (ע' השע' ז, ז) הוסר מהם כל הקדושה והמה כבלי חול, באו פריצים ויחללה (ע' חזקאל ז, ב), וטיטוס נכנס לקדר הקדושים זונה עמו (גיטין נז): ולא ניזוק כי הוסר קדושתו. יותר מזה הלוות מכתב אלים המה עניינים קדושים בעצם רק בשביבם, וכך גתתא כליה בתוכה חופתת (ע' שבת פח): המה נחברים לנביי הרא ואין בהם קדושה מצד עצם, רק בשביבם שאתם שומרים אותם. סוף דבר אין שום עניין קדוש בעולם ויחסו לו העבהה והבניעת רק הש"ית samo הוא קדוש במציאותו המתויבת ולן נאה תחליה ועובדיה, וכל הקדשות המה מצד צווי שנות הבורא לבנות משכן לעשות בו זבחים וקרבות לשם הייתה בלבד, והכרובים תלילה אין להם עבדות ושום מתחשה וענין.

בナ. יד החזקה היל' עבדות בכביס פ"יא

(ב) הלוחש על המה וקורא פסוק מן התורה וכן הקורא על התינוק שלא יבעת והמניח ספר תורה או תפילין על הקטן בשביב שישן לא די לחם שחם בכל מנהשים וחבירים אלא שכן בכל הכהנים בתורה שהן עושים דברי תורה רפואת גוף ואין אלא רפואת נפשות שנאמר ויהיו חיות לנפשך. אבל הברא פסקון ומומר מתהילים כדי שתגן עליו וכות קריatan וינצל מצרות ומנקים הרזי זה מותר:

טב. משפט בהן / הלכות מלכים / קמן

אות א' מערכת א"י. כתוב, דמותר לצאת מא"י לחויל להשתתף על קברי הצדיקים, מצד שהיא מצוה הרבה. ולע"ז צ"ע טובא. דמי שמצוינו בכלב שהשתתף על קברי אבות, וכי"ב בכ"מ בגמ', אבל ודאי לעניין מצוה הייש פנים לומר דעת כל קברי הצדיקים שבועלם מצוה להשתתף, זה לא ניתן להאמור כלל, איך הלא רבנו מאיד קדושים וטהורים, ועicker הקדשה של הצדיקים הראשונים, למי בלחמדת ישראל, הלא הוא בא"ק, ולמה לנו לאחדורי דוקא על קברי חരיל. והלא גם בת"ת ס"ל לר"י (ע"ז יג) בד"א כשאינו מצוי למדו, אבל כשמוצה, אסור, ולא איפסיקה כתוי כי"א מטעם שלא מן הכל אדם זוכה. ופושט הדבר שאנו זה שיך לעניין השתתפות אקברי צדיקים, דלא שיך כ"א ברבו שלמד ממנה ורואה בו סני ברחה, או אולי מזה זוקא יזכה ואחר אבל ליקוט השתתפות על קברי צדיקים מנ"ל חלק בין צדיק לצדיק. וממש"כ שצדיקים שבאי" הלא מה הגבורים אשר מעולם שאין דוגמתם, ואיך יתכן לומר שתהיה מצוה לצאת עבורה וזה לחויל?

2. אורות קכח
הרוח החזק יבא מרבע רוחות ויקים בסערכתו בעל כרחם את הקבוריים בקברי-החללה של האלהיות הדומיננטיות החולניות:

"וידעתם כי אני ד' בפתחי את קברותיכם", "ווחעלתי אתכם מكبורתיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמות ישראלי".
יטהר רוח-הפרצדים של הכפירה את כל הסחוי שנטבקע בשטח התהווון של רוח האמונה, ומתוך כך יטהרו השמים ויראה האור הבahir שבתוכנות האמונה העילונית, שהיא שירת העולם ומאות העולם... מונקפה לתקופת הולכת ומתרבתת התערובת של אמונה היהודית עם מחשי הרגשות, ובכל פעם שחק ידוע מההגשמה נופל - נדמה כאילו האמונה נופלת, ואחר כך מוגלה שלא נפלת האמונה כי-אם נתבררה.

3. אורות הקחש ב שצאה
... יש נטיה בנפש להציגו של האחדות הכוללת, המכורת רק את האלהות, ויודעת גם כן שככל גלוי פרטי איינו עניין האלהות, כי אם הכל, ומוקור הכל, ומה שהוא למעלה מעלה מעלה מזה... אבל מה שמחلك את הגילוי הפרטיא מאלהות, איינו עניין של אמת מצד עצמו, אלא סמיות עניינים שלנו גורמת כן, שאינו מכירם כי אם את הפרטיות. והוא עצמנו מוציאונו הפרטיא בחסרונותיה היא סמיות עניינים.

4. אורות קכח
כל הגדרה באלהות מביאה לידי כפירה, ההגדירה היא אליליות רוחנית, אפילו הגדרת השכל והרצון ואפיו האלהות עצמה ושם אלהים הגדרה היא, ומבלתי הידע העילונית שככל אלה איןם כי-אם הזרחות ניצוצות ממה שלמעלה מהגדירה היו גם הם מביאים לידי כפירה.

5. ספר צדקת הצדיק - אות רסא
רסא) הקב"ה מלא בארץ כבודו ולית אתר פניו מיניה... משל מלך שהיה מהלך במבואות אפלות ובאה אהבו והזילק את חנן. שאברחים אבינו ע"ה האיר לפני השם יתברך כי זה נקרא שכינה בגלות.

6. תלמוד בבלי מסכת תענית דף י"א
אמר רבי אלעזר ה כי וה אמר רבי אלעזר לעולם ימוד אדם עצמו כאילו קדוש שרוי בתוך מעיו שנאמר בקרבן קדוש.

7. ספר משללי פרק ב
בר חי נשפת אקס חפש כל פנוי בטן.

8. שמונה קבצחים א סה
המחשבה בעניין האלהות בשני הצדדים שלה - דהיינו: הצד אחד, בצד הימני של הבורא והבריאה מכל אחד בפ"ע, כאיל הוא נושא לעצמו, אלא שהם מוחברים יחד מתוך שהBORAH מחייב את הבראה והבראה מקבלת חיים מהBORAH, והצד השני, שאין שם שום מציאות של בריאה כלל, והשם בריאה הוא רק מושאל מצדו, אנו נבראים אנחנו רק מפני מציאות השגנתנו, ובאמת הכל הוא בORAה. אלהים, אבל הכל והו עניין אחר ותוון אחר, שאין לו שום ערך אל התגלות חלקי, ואלהים הוא דוקא הכל ולא חילך מצד שהוא חילך - המחשبة הזאת פועלת בכל צד מצדיה פועלה מיוחדת על רוח האדם...

9. אורות הקחש / חילך א / עמוד נט / התתגלות והצירות הגלייט - מה
... והתהלך בתוככם, אטיל עמכם בגין עדן ולא תזדעזעו ממנה, יכול לא ותיראו ממי תלמוד לאמר והייתי לכם לאלהים. אז הכל יתעלה למקרו הברון, העליון, שיש הוא התיכון האחדותי, שהוא מעלה מכל ציר של הבדלות. ביום ההיא על מציאות הסוס קדש לד', והיה הטיירות בבית ד' כمزוקים לפני המזבח, והיה כל סיר בירושלים וביהודה קדש לד' צבאות.

10. אורות הקחש ב שצאה
ווסף כל סוף שכלה הטעמה תכללה, והרצון מותוך חופשו יתעלה אל הטוב המוחלט, ויהיה ד' אחד ושמו אחד.
והיויה זו של חזרת הכל אל האלהות היא השלמות העילונית בחוויה, ואין כח להשיג ערכה.
הרעיוו שכלה הטעמה בוליה היא רם עניין האלהות ואינו עוד דבר לغمורי מבלידי ד', הוא מענג את הלב מאד.